

(36)

هو الله تعالى شأنه

حمد مقصود عالم و معبود امم را لائق و سزااست که بکلمه علیا ارض و سما را خلق فرمود و از عدم بوجود آورد لاجل عرفان ذات مقدسش و این عرفان حاصل نشود الا بمشارق وحی و مطالع الهام و مصادر امر و مهابط علمش طوبی از برای نفسیکه بحبل عرفانش تمسک نمود و از ما سوایش منقطع گشت خلقرا بلسان کتب و رسل تربیت فرمود تا بمقام فتبارک الله احسن الخالقین فائز گشتند مکرر انجناب را ذکر نمودیم جناب محمد قبل علی کره اخری طلب اظهار محبت نمود لذا انجناب را ذکر نمودیم اولیای حق طرا را وصیت مینمائیم بتقوی الله و بما تستر به الافئدة و القلوب قل الهی الهی اسئلك بالذی به سالت البطحاء و به اشرق النور من افق الحجاز ان تنزل لعبدک هذا من سماء فضلك امطار عنايتک ای رب ترانی مقبلا الیک منقطعاً عن دونک اسئلك ان تجعلنی فی کل الاحوال مستقیماً علی امرک و متمسکاً بما انزلته فی کتابک ثم قدر لی خیر الآخرة و الاولی انک انت مولی الوری لا اله الا انت مولی الاسماء و فاطر السماء